

Børnene der bare gerne ville cykle

PEASOUP

Udviklet i samarbejde med Lakserytteren

Carlo og Linda

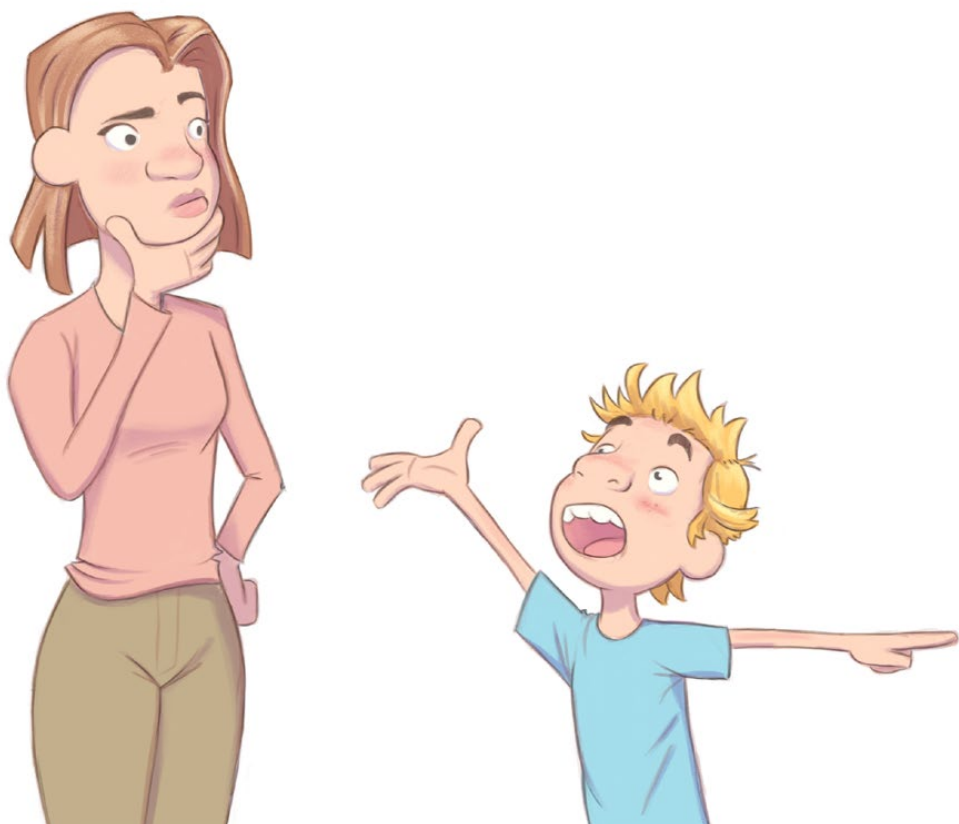
**Børneulykkes
fonden**

Aabenraa
Kommune

Randers Kommune

Egedal
Kommune

Copyright Gotcha © 2024
Skrevet af Søren Jønsson & Illustreret af Nicolai Pej Vesterdahl
Printet i EU

Nu skal du høre historien om Carlo. Han bor i huset med de skæve æbletræer i forhaven og er nabo til Linda med de lange fletninger.

Carlo plejer at køre i skole med sin mor, altså i bilen, for det er bare det nemmeste, og nogle gange kører han sammen med Linda og hendes far i deres seje bil.

Men i denne uge er begge biler på værksted, fordi Lindas far vistnok bakkede lidt for hurtigt, og Carlos mor glemte at se sig for. Sikke en ballade der blev.

"Vi skal altså cykle i skole i denne uge," sagde Carlo til sin mor, "og så kan vi jo følges med Linda."

**"Hmm, kan vi ikke tage en taxa?"
sagde Carlos mor.**

**"Jeg skal jo alligevel videre på
arbejde."**

"Men mor altså, Jeg vil gerne cykle," sagde Carlo. "Jeg kan sagtens cykle alene."

"Nej, den går ikke, det er ALT for farligt. Og desuden er min cykel meget støvet, og kæden er rusten," sagde Carlos mor.

"Vi kan jo bare pudse den og smøre kæden. Din cykel er jo næsten ny," sagde Carlo.

Carlos mor sukkede så højt, at det kunne høres helt ud i haven med de skæve æbletræer.

Det var mandag morgen. Selvom Carlos mors cykel så ret skinnende ud, var det som om, at kæden ikke rigtig var blevet bedre. Måske var det, fordi de havde brugt madolie til at smøre den?

"Vi kan altså ikke cykle i skole, sagde Carlos mor. Hun prøvede at træde rundt, og kæden larmede så meget, at man skulle tro, at hun kørte på knallert."

"Hvis vi cykler i skole, så kommer det til at larme hele vejen," sagde Carlos mor.

Carlo forestillede sig, hvor meget det ville larme, og at alle børn på vejen hen til skolen måtte gå med høreboffer eller holde hænderne for ørerne for at holde larmen ud.

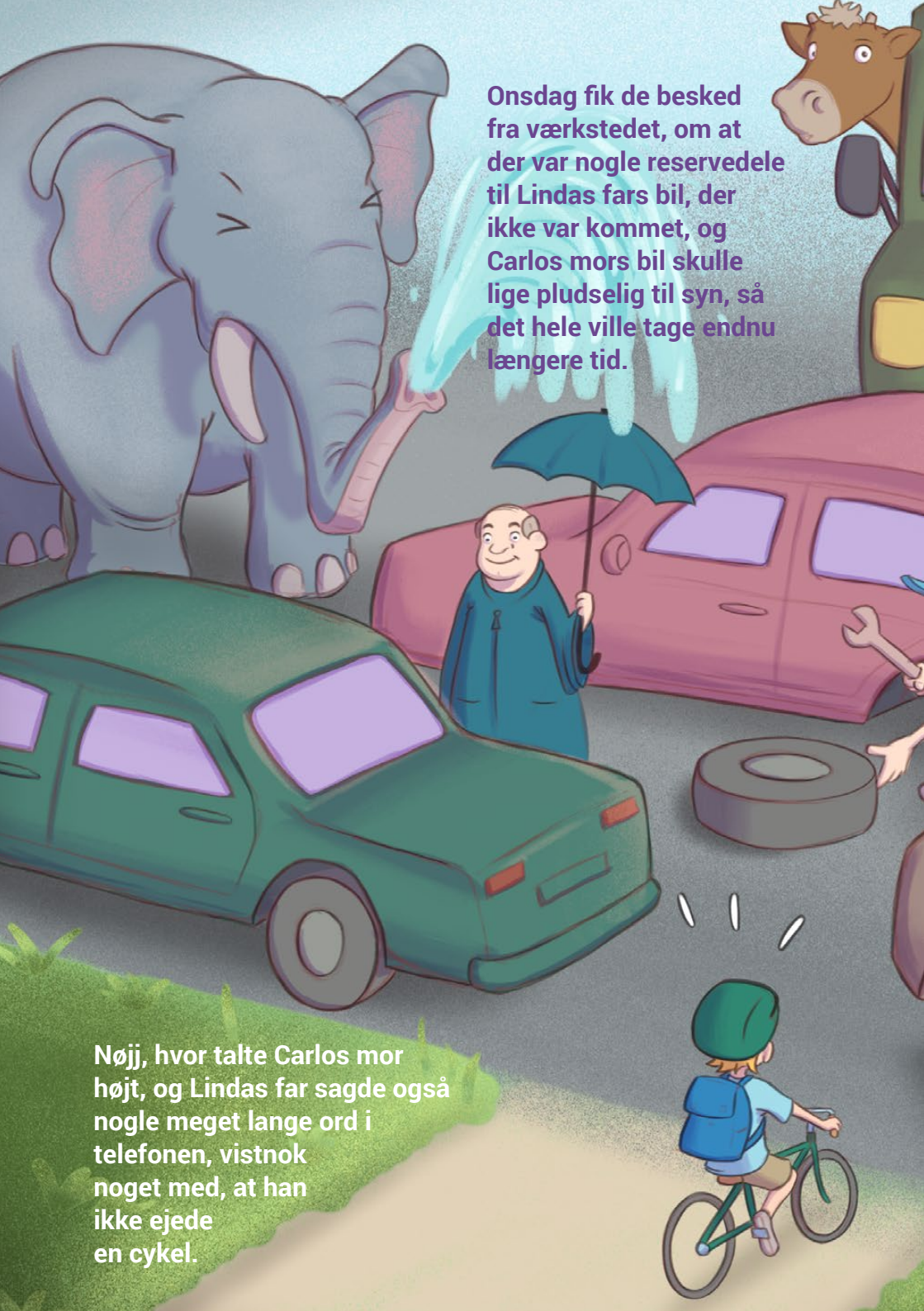

Tirsdag havde Carlos mor fået fikset cykelkæden, men nu regnede det, og Linda og Carlo stod og ventede. Carlos mor havde taget en plasticpose under cykelhjelmene for ikke at få vådt hår.

"Vi bliver nødt til at have en vandcykel for at kunne komme i skole," sagde Carlos mor.

Carlo forestillede sig,
hvor meget vand der skulle til,
for at man var nødt til at
cykle med vandcykel.

Onsdag fik de besked fra værkstedet, om at der var nogle reservedele til Lindas fars bil, der ikke var kommet, og Carlos mors bil skulle lige pludselig til syn, så det hele ville tage endnu længere tid.

Nøjj, hvor talte Carlos mor højt, og Lindas far sagde også nogle meget lange ord i telefonen, vistnok noget med, at han ikke ejede en cykel.

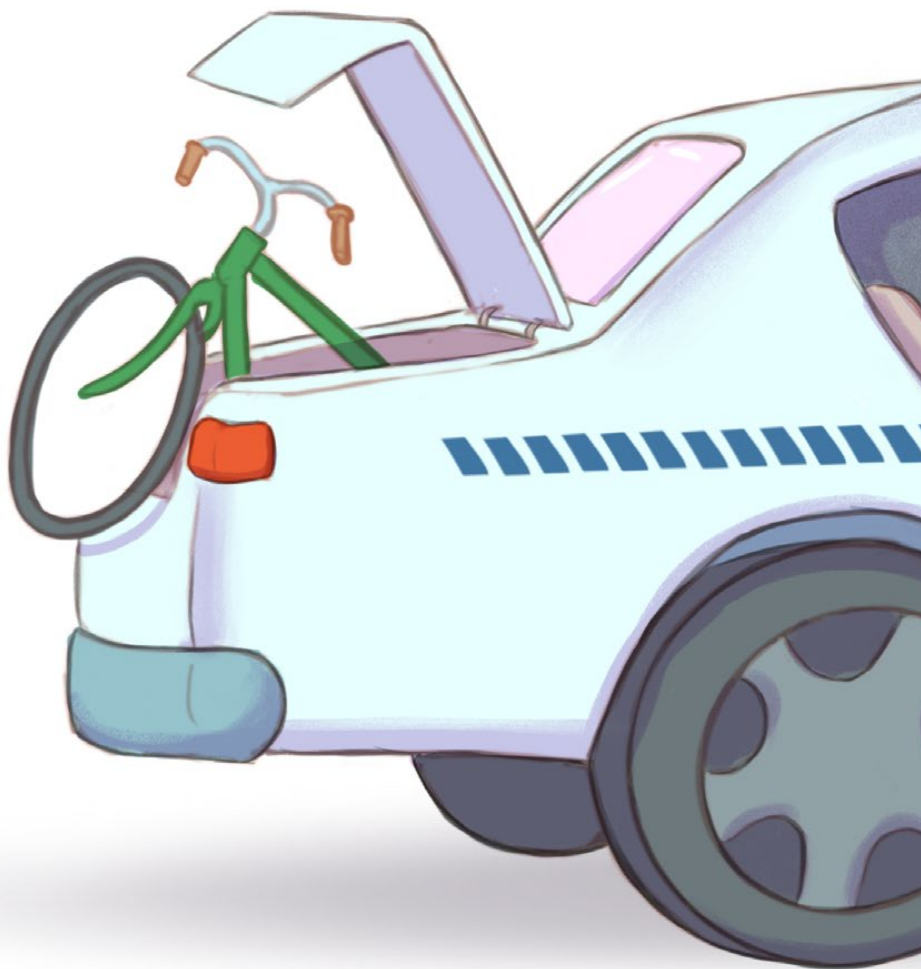

"Det er altså også for farligt at cykle," sagde Carlos mor. "Tænk en gang hvor meget trafik der er. Det er jo rent kaos."

Carlo forestillede sig, hvor meget trafik der var, når der var rent kaos.

Om torsdagen skulle hele skolen på cykeltur. Carlo glædede sig, for der skulle komme en mand fra politiet for at se, om deres cykler var i orden.

"Jeg tror altså, at dine cykellygter mangler strøm," sagde Carlos mor. "Man kan få en stor bøde af politiet, hvis man ikke har lys på sin cykel."

Carlo forestillede sig, at politiet ville tage ham med i fængsel, fordi hans cykel ikke var i orden.

Det var fredag morgen.
Carlos mor var ved at være
godt træt af al den cyklen,
og nu var Carlos cykel
også lige pludselig
flad på dækket.

Det tog hele morgenen at lappe hullet, og Carlos mor var helt grøn i hovedet, da de endelig havde fået pumpet luft i cykelslangen.

"Det må være alle de huller, der er på den cykelsti," sagde Carlos mor, "det er altså også for galt."

Carlo forestillede sig, hvor farligt sådan et hul kunne være.

I weekenden var der ikke nogen, der skulle cykle nogen steder, men der var en hel del snak i telefonen.

Man kunne høre, at Carlos mor ringede til Lindas far, og at det nu var hans tur til at følges med Carlo og Linda i næste uge.

Lindas far havde fået at vide, at reservedelene skulle flyves helt fra USA, og at det nok ville tage en uge mere.

Man kunne høre nogen råbe ret højt over hegnet, og det var lige før, at æblerne faldt ned fra de skæve æbletræer.

Det blev mandag igen, og nu var det Lindas far, der skulle følges med Carlo og Linda i skole.

Men da Lindas far skulle sidde på Carlos mors cykel, var sædet alt for højt oppe, og han kunne nærmest ikke nå pedalerne.

Der gik MEGET lang tid med at indstille cyklen til den rigtige højde, og Carlo og Linda kom kun lige, da det ringede ind. Man kunne høre Lindas far sige mærkelige ting hele vejen.

Om tirsdagen havde Carlos mor endelig fået sin bil tilbage. Men hun skulle til et møde og måtte afsted så tidligt, at det igen var Lindas far, der måtte følges med Carlo og Linda i skole.

I dag var det så varmt, at man kom til at svede bare ved at gå udenfor. Og Lindas far svedte så meget, at han var lige så rød i hovedet som en tomat.

"Altså, man kommer jo til at lugte helt vildt dårligt," sagde Lindas far. "Man sveder jo lige så meget, som når man sidder i en sauna."

Carlo forestillede sig, hvor dårligt man kom til at lugte af at cykle i skole i varmen.

Det var onsdag, og Carlos mor havde ikke nået at vække Carlo, så han var lidt sent på den i dag.

Lindas far stod og ventede på børnene, mens han på skift kiggede på sit armbåndsur og sin telefon.

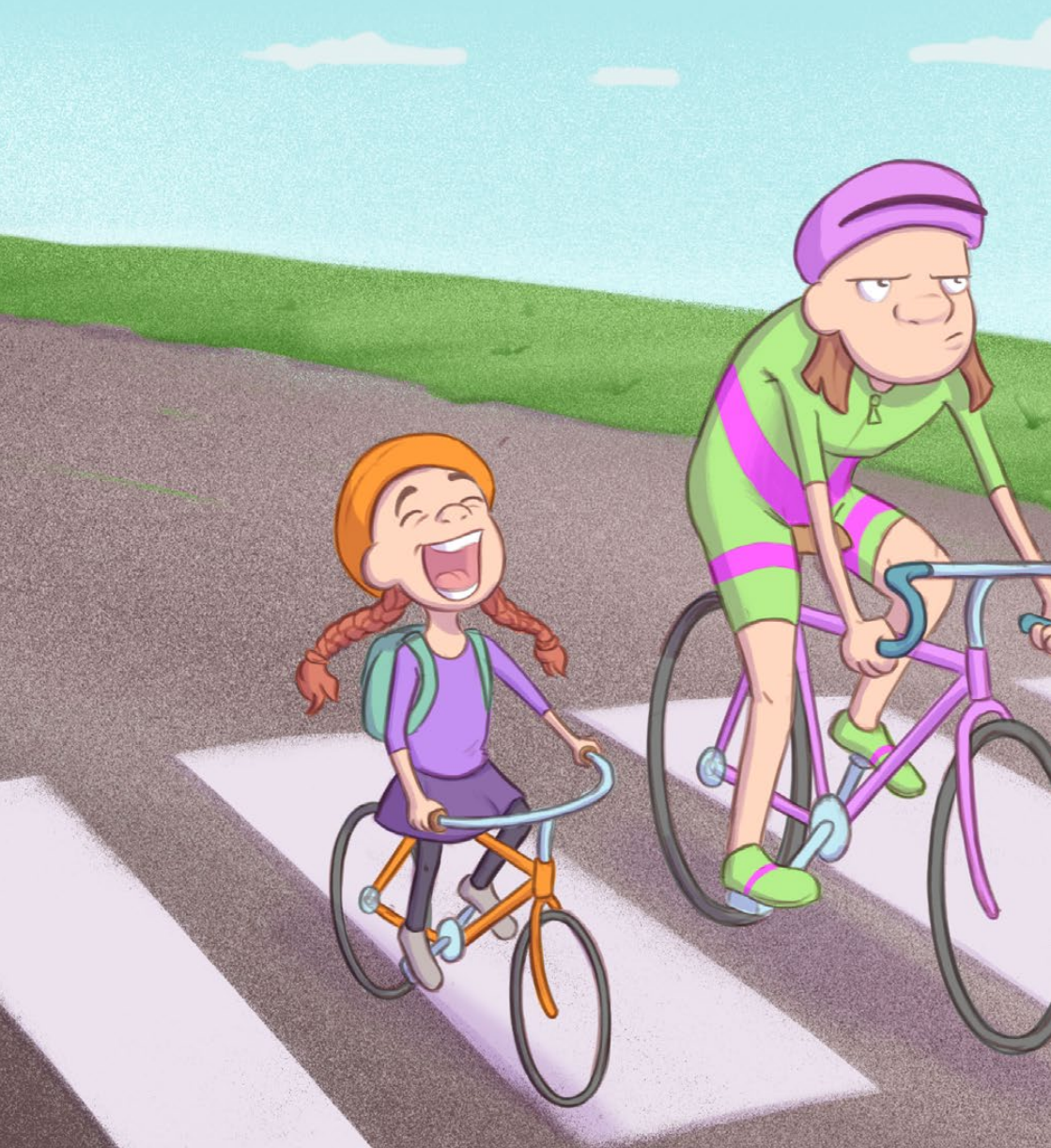
"Vi kommer altså for sent, børn. Vi bliver nødt til at cykle så hurtigt, vi kan." Det var nu let nok at sige for Lindas far, for han havde købt sig en elcykel.

"Vi kommer for sent afsted, og I når ikke i skole til tiden. Jeres lærere bliver rasende," sagde Lindas far og spurtede afsted.

Carlo forestillede sig, hvor rasende hans lærere ville blive, fordi han kom for sent.

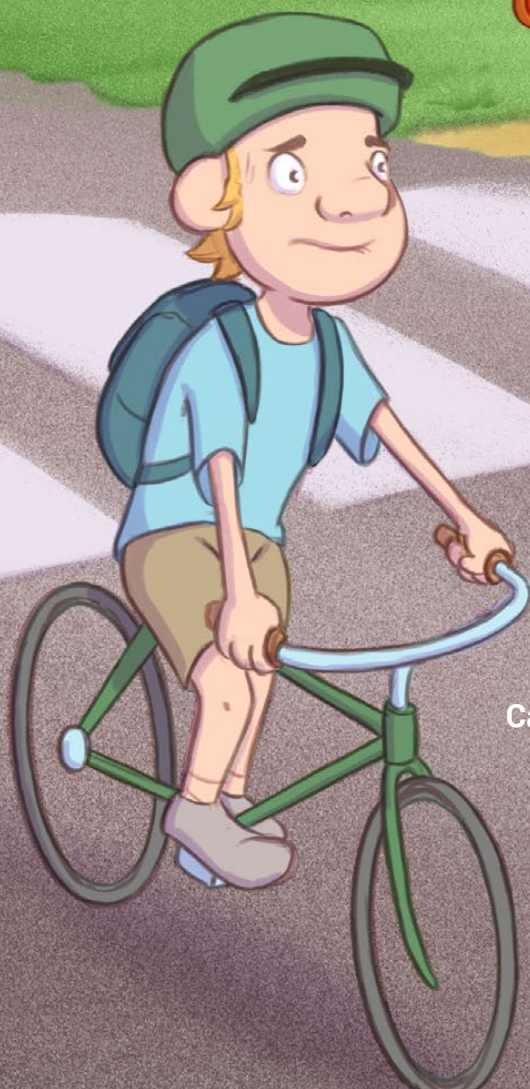

Om torsdagen var det igen Carlos mors tur til at følges med Linda og Carlo. Så Carlos mor havde lånt en racercykel af en veninde. Den var så dyr, at Carlos mor var nødt til at lave en ekstra forsikring.

Desværre var der også en cykeldragt med,
og den sad VIRKELIG tæt.

Linda grinte så højt hele vejen, at hun var
lige ved at tisse i bukserne, og Carlo forsøgte
at cykle så langt væk fra sin mor som muligt,
da de ankom til skolen.

Selv skolepatruljen
fniste lidt, da de så
Carlos mor i det antræk.

Om fredagen havde Carlo endelig overtalt sin mor til, at han og Linda sagtens selv kunne tage cyklen.

Men Carlos mor læste i morgenavisen, at der var sluppet et dyr ud fra zoologisk have.
"Det er nok lidt farligt med de vilde dyr, sagde hun.

"Tænk engang hvis de skulle komme her til byen."

Carlo forestillede sig, hvor farlige de dyr var, og nu havde han alligevel ikke rigtig lyst til at cykle alene i skole i dag.

Heldigvis var Linda klar til at følges med ham, og da de vinkede farvel til Carlos mor, var der slet ikke noget farligt på vejen, for Carlo kendte jo godt vejen og var blevet god til at cykle.

Fra nu af kunne Carlo og Linda sagtens selv cykle i skole sammen.

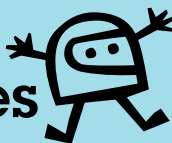

Små Undskyldninger er store for børnene.

Lad dog dit barn cykle.

Læs mere på
børneulykkesfonden.dk/lad-dog-dit-barn-cykle

Børneulykkes fonden

Aabenraa
Kommune

Randers Kommune

**Egedal
Kommune**

Det er alt for farligt! Huller i cykelstien! Det regner!

Carlo elsker at cykle, men hans mor er ikke helt med på idéen. Hun har ofte små undskyldninger for, hvorfor de ikke burde cykle. Men en skønne dag går bilen i stykker...

God læselyst med vores lille bog fyldt med stor fantasi.
Små undskyldninger er store for børnene.

Lad dog dit barn cykle.

Kærlig hilsen
Lakserytteren

**Børneulykkes
fonden**

